

ת"פ (חיפה) 7811-10-23 - מדינת-ישראל נ' מועاد אמאра (עוצר/אסיר בפיקוח),

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 7811-10-23 מדינת ישראל נ'
אמארה(עוצר/אסיר בפיקוח)
בפני כבוד השופט איל באומגרט
מדינת-ישראל
המאשימה:

- נגד -
מועד אמאра (עוצר/אסיר בפיקוח),
הנאשם:

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד אמיר אלרון
ב"כ הנואם: עו"דعادל בויראת
הנאשם: בעצמו בלבד מפקחת

גורם דין

1. הנואם ליד שנת 1986, הורשע על פי הודהתו, שנמסרה במסגרת הסדר טיעון. על פי כתוב האישום המתוקן, הורשע הנואם בעבירה בנשך (החזקקה ונשיה), עבירה לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפה + 144 (ב) רישא וסיפה **לחוק העונשין**, תש"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

עובדות כתוב האישום המתוקן:

2. ביום 29.5.23 בסמוך לשעה 20:30 הגיע צוות משטרתי למפעל בלוקים בכפר זלפה, על מנת לבצע חיפוש אחר נשך. החיפוש בוצע במפעל בלוקים והשוטרים שהגיעו לשם, הבינו בהתקלות גדולה של אנשים. אחד השוטרים הבחן בנואם שקס מהכיסא עליו הוא ישב והולך במהירות לחלקו האחורי של מפעל הבלוקים, כאשר הנואם מסתכל לאחרו.

תוך כדי כך הושיט הנואם ידו לכיוון הבطن התחתונה, והוציא שם אקdash מסווג יריחו מס' סידורי 690986 (להלן: "הנשך"). הנשך היה טען במחסנית ובה שמונה כדורים (להלן: "התחמושת"). הנואם החזיק בנשך ובתחמושת ללא רשות על פי דין והשליך אותם לעבר

ערימה של צינורות פלסטיים.

3. השוטר הבחן בכך, צעק לעבר הנאשם "משטרת עוצר" ואחז בנהם. אולם, הנאשם החל להשתולן וניסה להשתחרר מ אחיזת השוטר אשר הצלח לעוצר אותו. חיפוש שנערכ על גופו הבהיר גילה בכיסיו מכנסיו מחסנית אחת ובה 41 כדורי 9 מ"מ, כפפות ומפתחות לרכב ולטרלקטורים.

ראיות לעונש:

4. לא הוגש על ידי הצדדים ראיות לעונש. מוסכם על הצדדים שה הנאשם נעדר עבר פלילי.

تسקיר שירות המבחן:

5. לבקשת הנאשם וב הסכמת המאשינה הווזמן תסקיר משירות המבחן.

כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם הוא בן 38 נשי, אב לשלווה ילדים קטינים, וסימן 12 שנות לימוד. עובר למעצר, עבד הנאשם כנהג אוטובוס והוא מתגורר עם משפחתו בכפר זלפה.

עוד עולה מתסקיר שירות המבחן, כי הנאשם הכיר במידה מסוימת בכך שהתנהלותו בעיתית, הגם שנטה לצמצם את מעורבותו. בד בבד, שירות המבחן הגיע למסקנה שה הנאשם בחר את ההצלים בהתנהלוותו והשתלב בטיפול תאום. בסוגיה זו מציין שירות המבחן, שה הנאשם השתתף בקבוצת עצורי בית המצויים באזוק בפיקוח אלקטרוני ומסר שהטיפול הקבוצתי סייע לו לרכוש דרכי התמודדות במצבי משבר ומתח.

6. בכלל הנוגע להערכת הסיכון להישנות פעילות עברינית, מציין שירות המבחן שה הנאשם הוא בעל כוחות פנימיים ויכולות גבוהות, אולם, הוא מצמצם את התייחסותו לביצוע העבירה בה הורשע, תוך שהוא מיתם.

על כן, הגיע שירות המבחן למסקנה שרמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות היא נמוכה. עם זאת, נוכח חומרת העבירה נמנע שירות המבחן מהמליצה שיקומית, והמליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבול.

7. בד בבד, עולה מהتفسיר שה הנאשם גילה דפוסי הנהגות מכשילים ועיוותי חשיבה. זאת ועוד, גרסת הנאשם לשירות המבחן, באשר לאיורים מושא כתוב האישום, אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתוב האישום המתוקן בו הודה. למעשה בדבריו לשירות המבחן מקהל הנאשם עם עצמו ומ茲עך

אחריותו.

טיוני המאשימה לעניין העונש:

8. המאשימה עמדה על חומרת העבירה בה הורשע הנאשם ועל מגמת ההחמרה בענישה המובלת על ידי בית המשפט העליון. עוד הדגישה המאשימה, את הנזק העצום לגוף ולרכוש הנובע מעבירות נשק ואת הפגיעה בערך החברתי המוגן שנפגע עקב ביצוע העבירות, והוא פגעה בשלום הציבור, בטחונו והגנה על חי אדם. כך הוסיפה המאשימה, שעבירות הנשק הפקו מכת מדינה, ועל כן נדרשת ענישה הולמת.

9. בכל הנוגע לנسبותיו של הנאשם, סבורה המאשימה שקיימות נסיבות מחמירות ובهن תכנון שקדם לביצוע העבירה, שכן בעודו מחוץ לביתו הוא החזיק אקדח טעון וכדורים. עוד מדגישה המאשימה, שההנائم הוא הדמות הדומיננטית ביצוע העבירה. וכך גם הדגישה המאשימה שיכל היה להיגרם נזק גדול מביצוע העבירה, שכן בפועל הבלוקים בו נתפס הנאשם הייתה התקהלות רבתית של אנשים.

10. לתמיכה בטיעונה הגישה המאשימה אסופה של פסיקה.

11. בכל הנוגע לנسبות שאין קשורות לביצוע העבירה, המאשימה מאשרת שההודהה בעבודות כתוב האישום המתוקן חסכה זמן שיפוטי וזמןנה שלה.

12. על כן, סבורה המאשימה שמתחם העונש ההולם נع בין 30 עד 48 חודשים מאסר, לצד עונשים נלוויים של מאסר מוותנה וקנס כספי. את עניינו של הנאשם סבורה המאשימה שיש להעמיד על עונש מאסר ברף בגין נזק בתוך המתחם המוצע, כאשר אין לנכות מתוקפת המאסר שתיפסק את התקופה בהሻה הנאשם במעצר בדרך של אזוק אלקטרוני.

טיוני הנאשם:

13. ב"כ הנאשם טען את כל שניתן לטعون עבור הנאשם, והוא ביקש למקדד את הענישה הרואיה בענייננו לנسبותיו הפרטניות של הנאשם.

משכך, הפנה הסגנור לגלו של הנאשם, לעובדה שהוא קיים אורח חיים נורמלי עד לביצוע העבירה מושא ענייננו, לכך שהוא מפרנס יחיד לתא המשפחת ועובד באופן מסודר עד למעצר.

14. בכל הנוגע לאסופת הפסיכיקה אליה הפנטה המאשימה, סבור הסגנור שאין להקיש ממנה לעניינו שכן זו עוסקת בעבירות חמורות יותר מזו מושא גזר הדין.

15. כמו כן, הפנה הסגנור למסקיר שירות המבחן ממנו עולה שהנאשם הכיר בהתנהלותו הביעית ובחן את הצללים בהתנהגותו. לשיטת הסגנור, קביעה של הערכת מסוכנות נמוכה היא נדירה במרקם כגן אלו ועל כן אין להחמיר עם הנאשם.

זאת גם זאת, הסגנור הפנה לכך שנחסר זמן שיפוטי יקר ולעובדתה שלא היה צריך לזמן עדים שרובם הגadol הם שוטרים.

16. הסגנור הפנה לאסופת פסיקה אשר תומכת בגישתו, לפיה מתחם העונשה המבוקש על ידי המאשימה אינו توأم את נסיבות העניין, ולהבנתו עונש המאסר הראויל לנאשם הוא כ-18 חודשים.

דברי הנאשם:

17. הנאשם אמר, כי הוא למד דברים רבים והוא מתנצל על ביצוע העבירה. עוד ביקש הנאשם להתחשב בו נוכח העובדה שהוא אב לשלושה ילדים קטינים.

דין והכרעה:

דרכי קביעת מתחם העונש הולמים:

18. סעיפים 40 א - טו לחוק העונשין קובעים שהעיקרונות המנחה בѓזירות הדין הוא קיום יחסי הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותה, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש המוטל עליו. בהמשך על בית המשפט לקבוע מתחם עונשה הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, זאת בית המשפט עושה בהתאם לעיקרונות המנחה. לצורך קביעת מתחם העונש הולמים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, בנסיבות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר שבית המשפט קבע את מתחם העונש הולמים, נדרש בית המשפט לקבוע את העונש המתאים לנאשם בתחום גבולות המתחם שנקבע. בית המשפט עושה זאת בהתחשב בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה.

עוד בוחן בית המשפט את העריכים החברתיים שנפגעו, הגנה על שלום הציבור, שיקום, הרתעתה הרבים והפרט.

הערך החברתי שנפגע:

19. דומה שאין צורך להרחיב בפרק זה. מוסכם על הכל שנפגעו הערך החברתי של חי אדם ושלמות הגוף ואף נפגעה תחושת הציבור לביטחון. לעניין זה ראו את עמדת המחוקק הרואה בעבירות נשק חומרה יתרה.

ראו לדוגמה [ע"פ 5681/23](#) חוות נ' מדינת ישראל (נבו 20.12.23) (להלן: "עניין חוות") והאסמכתאות שם:

"עבירות הנשק באשר הן הרכו למכת מדינה. חומרתן היתרה והשפעתן על תחושת הביטחון של כלל אזרחי המדינה מחייבת הטלת עונישה ממשועותית, גם על נאשם נעדר עבר פלילי (שאינו מעוניינו במקורה דן). מדיניות ההחמרה ביחס לכל עבירות הנשק, אשר ניכרת בפסקתו של בית משפט זה, באה לידי ביטוי סטוטורי בסעיף 144 (ז) לחוק העונשין אשר חוקק במסגרת תיקון 144 לחוק".

20. במקרה דנן, נשא והחזיק הנאשם ובכדורים באקדח טעון, במחסנית רבים בנפרד.

נסיבות ביצוע העבירה:

21. אין בכתב האישום כל טענה בדבר מטרה נוספת לנשiat הנשק והתחמושת. עם זאת יש לזכור שהנאשם נשא והחזיק באקדח טעון ותחמושת בתחוםי פעולה בלוקים הומה אדם, אותן הוא השילר על מנת להתחמק מהשוטר. כך גם יש לזכור שהנאשם השתול ובירך לשחרר מהשוטר אשר עצר אותו. עוד נזכיר כי ניתן היה לעשות שימוש מיידי באקדח בהיותו טעון במחסנית ובה כדורים.

מדיניות העונישה וההלכה הפסוקה

22. בשורה של פסקי דין עומד בית המשפט העליון על החומרה הטמונה בעבירות נשק והסיכון הממשי לשלום הציבור, בוחנו והחשש להסתכמה. על כן, ככל, קבוע בית המשפט העליון שדין של מבצעי עבירות בנשק הוא מאסר ממשי אחורי סוג ובריח, זאת במטרה להגן על הציבור, להרתיע מפני החזקת כלי נשק למיניהם ולהרחיק את מחזקי הנשק מהחברה.

ראו לדוגמה [ע"פ 4409/19 מדינת ישראל נ' סובח](#) (נבו 5.11.2019) (להלן: "עניין סובח"). בעניין סובח נקבע מקום בו מדיניות העונישה הנוגגת אינה מספקת, נדרש בית המשפט להורות על החומרה העונישה, זאת במטרה להגן על ערכי החברה ולבלום את נפיצות העבירות שהופכות למכת מדינה. עבירות בנשק, כך על פי עניין סובח, נמנוט על המקרים החיריגים בהם על בית המשפט להחמיר בעונישה. עוד הדגיש בית המשפט בעניין סובח שימוש בכללי נשק הפרק לרעה חולה והוא גובה מדי יומם ביוםיו חי אדם, ולעתים אף את חייהם של חפים מפשע.

23. בכל הנוגע לגזרי דין במקרים כגון זה מושא עניינו ראו בין היתר ע"פ 7971/23 אגבריה נ' מדינת ישראל (נבו 26.5.2024) (להלן: "עניין אגבריה"). בעניין אגבריה עמד בית המשפט העליון על כך שUberות הנشك מהוות בבועה של תМОנת האלימות והפשיעה בנشك הגואה בחברה הישראלית, באופן שכמויות הקורבנות מעבירות נשק גדלה מדי שנה. על פי עניין אגבריה, מצב זה הגיע לכדי מצב חירום לאומי. על כן, הדגיש בית המשפט את מגמת ההקשה של מדיניות הענישה בעבירות נשק תוך משקל מרכזי להרתעת הכלל.

עוד הדגיש בית המשפט העליון בעניין אגבריה, שגם אם עבירה הנشك אינה כוללת ירי בנشك היא בגדר "**הסנוונת הראשונה, בואכה מעשים חמורים יותר - חבלה חמורה, שוד מזוין, רצח וכיוצא בהלה**".

על כן, חמורה דרך, קבע בית המשפט בעניין אגבריה, כי מתחם הענישה הראיו לנ羞ם בגין הנושא נשק חמם במרחב הציבורי נע בין 30 ל- 48 חודשים מאסר בפועל. זאת גם זו, בית המשפט הדגיש כי נסיבות מיוחדות לחומרה או לפחות יש בהם כדי לסתות מכך. כלל, נקבע, שמאסר בפועל הנע בתחום של שלוש שנים מאסר הוא הולם מקום בו מדובר בעבירה חד פעמית בנشك.

24. כמו כן ראו בעניינו ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 14.9.2022) (להלן: "uneiין פלוני"). בעניין פלוני הורשע הנאשם בעבירה של נשיאת נשק שלא דין והנشك בו היה מדובר הוא אכן. באותו מקרה העמיד בית המשפט העליון את תקופת המאסר על 28 חודשים, תוך הבירה שערכאת הערעור אינה מצאה את הדין.

כן ראו לעניין זה ע"פ 5856/22 סטיאת נ' מדינת ישראל (נבו 21.3.2023), ממנו עולים דברים כמו מעניין פלוני.

25. אשר לא סופת הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, יש לציין שזו נפקחה עובר לעניין אגבריה, אשר הדגיש באופן נחרץ וברור, כי העונש ההולם במקרה של עבירה נשק חד פעמית הוא שלוש שנים מאסר.

נכון הדבר שלעיתים יש מקום להבחן בין סוג נשק. כך לדוגמה נודעה חומרה יתרה בעבירה של החזקת נשק ארוך והתקפי לעומת החזקת נשק מסווג אקדמי. עם זאת, נשק הוא נשק וההבחנה בין סוג הנشك לעניין העונש, בעת המשבר הנווכתי שמקורו באחזקת נשק שלא דין והעבירות שנובעות ממנו, יכולה להיות שיקול להקל או להחמיר, תוך מתחם הענישה שהתויה בית המשפט העליון.

מתחם העונש ההולם:

26. בעניינו, יש לזכור כי החוק קבע בסעיף 144(ב) לחוק העונשין שהעונש המרבי הוא 10 שנים מאסר.

עוד לזכור את קביעת בית המשפט העליון שubitrot נשק הפקו למכת מדינה ולמעשה נוצר משבר לאומי. עבירות בנשך הפקו לנפוצות והמרחיק בין נשאה והחזקקה של נשך עד השימוש בו הוא מרחק הדק בלבד. בהקשר זה ראוי להזכיר שהנשך שנישא היה מוקן לפעולה, ותכלית החזקתו ונשיאותו לא בוררה עד תום.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

27. הנאשם נעדר עבר פלילי, נשוי אב לילדים קטנים, מצרפת יחיד ושמר על מקום תעסוקה קבוע. כמו כן, יש לזכור את הودאת הנאשם עובר לשמיית ראיות. בכך חסן הנאשם מזמן של בית המשפט ומזמןה של המאשימה. די להפנות לכתב האישום המונה 23 עדינים.

כמו כן, יש לזכור שהנ帀ט ששה במעצר באיזוק אלקטרוני כשבועה חודשיים. ראו לעניין זה [ע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל](#) (נבו 20.4.2016). כפי שנקבע בע"פ [7768/15](#) תקופת מעצר בפיקוח אלקטרוני מהווה שיקול במסגרת שיקולי הענישה.

מתחם העונש ההולם - קביעה:

28. בשים לב כאמור מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל- 48 חודשים בפועל. יש לקחת בחשבון בעת גזירת הדין, את ההזדהה בהזדמנויות הראשונות, תקופת המעצר באיזוק אלקטרוני והיעדר עבר פלילי, כמו גם נסיבותיו האישיות של הנאשם, בעל משפחה, אשר לבטחTİ יפגע אם יוטל עליו עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת. כל אלה מティים את הCPF לגזירת הדין ברף הנמוך של מתחם העונש שנקבע.

התוצאה:

29. מוטלים על הנאשם רכיבי הענישה שלහן:

30 (שלושים) חודשים מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי המעצר ממשי מאחריו הסORG וברית בהם שהה הנאשם עד שמעצרו הפר למעצר באיזוק אלקטרוני.

עשרה (10) חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום השחרור על כל עבירה בנשך מסווג פשע.

חמישה (5) חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום השחרור על כל עבירה נשק, מסוג עוון.

30. הנאשם יתייצב הנאשם ביום 25.6.24 עד שעה 11:00 בבית מעצר קישון לתחילה רצוי עונשו, כשהוא מצויד בדרכון ותעודת זהות ובחזקתו גזר הדין.

עד למועד ההתייצבויות ימשיכו לחול התנאים שבهم נתן הנאשם, לרבות מעצרו בפיקוח אלקטרוני, וזאת להבטחת התהי��ותו לנשיאה בעונש.

המציאות תשליך עותק לשב"ס וליחידה לפיקוח אלקטרוני בשב"ס.

זכות ערעור כחוק

ניתן היום 24 יוני 2024, במעמד הצדדים.